

ка на 3 март 1865 г. в Русе излиза първият брой на в. „Дунав“ (в. „Туна“ на турски език) като „лист за вътрешни и външни новини и за всякакви разсъждения“.

Вестникът се печата на турски и български и излиза отначало веднъж, а в последствие два пъти в седмицата - на 4 страници, всяка сряда и неделя. Това продължава чак до юни 1877 г., когато е отпечатан и последният му 1172-ри брой. „Дунав“ е официоз, следващ линията на правителството на султана и защитаващ интересите на Османската империя. В него се печатат всички правителствени разпореждания, правилници, закони и други държавни документи. Той е първият областен вестник, излизащ на територията на Европейска Турция. Редактиран на двата езика, вестникът има задачата да пресече нахлуването на печатни издания от Русия, които според управляващите оказват вредно влияние върху местното българско население. Цената му е ниска и сравнително достъпна за масовия читател. Един брой струва 40 гроша. През 1867 г. тя е увеличена на 70 гроша. Динамично нараства и числото на абонатите - до брой пети - 529, до брой десети - 1300, а през 1867 г. те са 1555 души. В него освен официалният раздел за наредби, правилници и правителствени разпореждания, се поместват и много информации и статии с политическо и икономическо съдържание³.

В самата новооткрита печатница се отпечатват освен правителствени документи и много различни видове печатни издания - художествена литература, брошури, църковни книги, учебници за българските училища, стенни календари, рекламни и други материали. Там започва издаването и на чисто пропагандното и политическо сп. „Източник мнения“ - излизащо също така на двата основни езика - български и турски. Списанието препечатва и прословутия проект на Мидхат паша за сливане на българските и турските училища. Целта е проектът да бъде тиражиран така, че да стигне безпрепятствено до учителите и училищата в областта и с това да се облекчи неговото обсъждане и приемане.

За популяризиране работата на печатницата в. „Дунав“ още в първия си брой съобщава за обявеното от ръководството и 10 % преференциално намаление на цените на печатната продукция⁴. Това обстоятелство, заедно с акуратното изпълнение на нейните ангажименти и с високото качество на отпечатваните издания, позволява вилаетската печатница да се наложи за кратко време и стане популярна в цялата страна. За работата и значението ѝ може да се съди по дадените от Ст. Кутинчев данни „Печатарството в България“, че в годините до Освобождението четирите цариградски български печатници са отпечатали общо 276 бр. книги, а Русенската - 137 бр., и то само за периода 1864-1877 г. През съществуването си вилаетската печатница отпечатва главно правителствени документи и само една